

Neljapäev, 28. aprill 2016

P8_TA(2016)0201

Haiglate ja koolide ründamine kui rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumine**Euroopa Parlamendi 28. aprilli 2016. aasta resolutsioon Euroopa Parlamendi resolutsioon haiglate ja koolide ründamise kui rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumise kohta (2016/2662(RSP))**

(2018/C 066/03)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Genfi konventsioone ja muid rahvusvahelist humanitaarõigust käsitlevaid õigusakte,
- võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni ja muid Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni (ÜRO) inimõigustealaseid dokumente,
- võttes arvesse Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuuti,
- võttes arvesse nõukogu 10.–11. detsembri 2015. aasta järeldusi ülemaailmse humanitaarabiteemalise tippkohtumise ettevalmistusprotsessi kohta,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 208, milles käsitletakse poliitikavaldkondade arengusidusust,
- võttes arvesse välisasjade nõukogu 8. detsembri 2009. aasta järeldusi rahvusvahelise humanitaarõiguse järgimise edendamiseks,
- võttes arvesse Euroopa Liidu ajakohastatud suuniseid rahvusvahelise humanitaarõiguse järgimise edendamiseks ⁽¹⁾,
- võttes arvesse 12. juuli 2007. aasta partnerluspõhimõtteid (mida on toetanud humanitaarorganisatsioon Global Humanitarian Platform),
- võttes arvesse ülemaailmse humanitaarabiteemalise tippkohtumise puhul koostatud ÜRO peasekretäri 2. veebruari 2016. aasta aruannet „One humanity, shared responsibility“ (Üks inimkond, ühine vastutus),
- võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu 12. juulil 2011. aastal vastu võetud resolutsiooni 1998 ja 7. märtsil 2014. aastal vastu võetud resolutsiooni 2143, mis käsitlevad relvastatud konfliktidest mõjutatud laste kaitset,
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 9. juuli 2010. aasta resolutsiooni 64/290, mis käsitleb õigust haridusele hädaolukordades,
- võttes arvesse oma 25. veebruari 2016. aasta resolutsiooni humanitaarolukorra kohta Jeemenis ⁽²⁾, 4. veebruari 2016. aasta resolutsiooni usuvähemuste süstemaatilise massilise tapmise kohta nn ISiSe/Daeshi poolt ⁽³⁾, 26. novembri 2015. aasta resolutsiooni laste hariduse kohta hädaolukordades ja pikaajalistes kriisides ⁽⁴⁾, 27. veebruari 2014. aasta resolutsiooni relvastatud droonide kasutamise kohta ⁽⁵⁾ ning 16. detsembri 2015. aasta resolutsiooni ülemaailmseks humanitaarabiteemaliseks tippkohtumiseks valmistumise, humanitaarabiga seonduvate probleemide ja võimaluste kohta ⁽⁶⁾,
- võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1502 (2003) humanitaartöötajate vastu suunatud vägivalda kohta ning resolutsiooni 2175 (2014) tsiviiliskite kaitsmise kohta relvakonfliktides,
- võttes arvesse 2015. aasta mai ohutute koolide deklaratsiooni, mis esitati heakskiitmiseks Norra välisministeeriumi poolt 2015. aasta mais kokku kutsutud ohutute koolide teemalisel Oslo konverentsil, ning sellega seotud suuniseid, mis käsitlevad koolide ja ülikoolide kaitsmist sõjalise kasutamise eest relvakonfliktides,

⁽¹⁾ ELT C 303, 15.12.2009, lk 12.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0066.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0051.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0418.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2014)0172.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0459.

Neljapäev, 28. aprill 2016

- võttes arvesse juhendit abiks kõigile, kes osalevad seire-, teavitus- ja eestkostetegevuses seoses koolide ja haiglate ründamisega, mille andis 21. mail 2014 välja ÜRO peasekretäri eriesindaja laste ja relvakonfliktide küsimuses,
 - võttes arvesse Punase Risti ja Punase Poolkuu Liikumise 32. rahvusvahelisel konverentsil 10. detsembril 2015. aastal vastu võetud resolutsiooni rahvusvahelise humanitaarõiguse järgimise tugevdamise kohta,
 - võttes arvesse Rahvusvahelise Punase Risti Komitee aruannet projekti „Tervishoid ohuolukorras“ kohta ning selle aruannet tervishoiuasutuste ja -töötajate vastu suunatud vägivalda kohta,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 128 lõiget 5 ja artikli 123 lõiget 4,
- A. arvestades, et rahvusvaheline üldsus on olnud viimastel aastatel tunnistajaks hirmsale suundumusele, et kogu maailma relvakonfliktides rünnatakse haiglaid ja koole, nagu hiljutised rünnakud Piirideta Arstide tervisekeskuste vastu Kunduzis (Afganistan) 3. oktoobril 2015, Razahis (Jeemen) 10. jaanuaril 2016 ja mitmetes Süüria linnades käimasoleva konflikti ajal; arvestades, et enneolematult tihti keeldutakse humanitaarabist ja takistatakse sellele juurdepääsu, hukatakse tsiviilisikuid ja humanitaartöötajaid, hoitakse kinni peetuid äärmiselt viletsates tingimustes ning kasutatakse tsiviilisikuid pantvangidena või sunnitakse orjatööle; arvestades, et üha suurenevad vajadused ja probleemid, püsivate kohustuste puudumine ning humanitaarabi andmise kasvavad kulud on viinud olukorrani, kus praegune humanitaarsüsteem on jõudnud oma piirideni, ning arvestades, et see on sundinud paljusid organisatsioone ajutiselt peatama toiduabi ja peavarju andmise ning muud elupäästvad humanitaaroperatsioonid;
- B. arvestades, et esimene ülemaailmne humanitaarabiteemaline tippkohtumine toimub 23.–24. mail 2016 Istanbulis; arvestades, et ÜRO peasekretär juhib ülemaailmse humanitaarabiteemalise tippkohtumise puhul koostatud aruandes „One humanity, shared responsibility“ (Üks inimkond, ühine vastutus) tähelepanu sellele, mida ta nimetab „rahvusvaheliste inimõiguste ja humanitaarõiguse järgimise jultunud ja julmaks õõnestamiseks relvakonflikti olukorras, mis ähvardab viia meid tagasi piiranguteta sõja ajastusse“; arvestades, et aruandes märgitakse, et sellele õõnestamisele aitab kaasa suutmatust nõuda ja edendada nende normide järgimist ning toetada olemasolevaid rakendamise, järelevalve ja vastutuse mehhanisme;
- C. arvestades, et rahvusvahelise humanitaarõiguse – mida tuntakse ka relvakonflikti õigusena – ülesandeks on leevendada relvakonfliktide tagajärgi, kaitstes neid, kes konfliktis ei osale, ning reguleerides sõjapidamise vahendeid ja meetodeid;
- D. arvestades, et ÜRO Julgeolekunõukogul on selge roll kõikide humanitaartöötajate kaitset käsitlevate rahvusvaheliste õigusaktide järgimise tagamisel;
- E. arvestades, et on vaja tugevdada humanitaartöötajate kaitset, kohaldades rahvusvaheliste ja kohalike töötajate suhtes samu julgeolekumeetmeid;
- F. arvestades, et valitsusväliste jõudude, terrorirühmituste ja muude relvakonfliktides osalejate suurenev arv raskendab rahvusvahelise humanitaarõiguse kohaldamist; arvestades, et kõik konfliktide osalised, sealhulgas riikide relvajõud ja riigivälised relvajõud peavad tagama humanitaartöötajatele vajaliku juurdepääsu, et oleks võimalik abistada kaitsetuid, konflikti tõttu kannatavaid tsiviilelanikke;
- G. arvestades, et kogu humanitaartegevuse keskmes peavad olema humaansuse, neutraalsuse, erapooletuse ja sõltumatuse põhimõtted, rahvusvahelise humanitaarõiguse alusnormid ning Genfi konventsioonide ja nende lisaprotokollidega sätestatud inimõigused; arvestades, et põgenike kaitse peab olema tagatud, ja arvestades, et abi peab olema sõltumatu;
- H. arvestades, et haiglad ja meditsiinitöötajad on rahvusvahelise humanitaarõigusega eriliselt kaitstud, ning arvestades, et tahtlikult tsiviilelanike ja tsiviiltaristu vastu suunatud rünnakud on rahvusvahelise humanitaarõiguse kohaselt selgelt keelatud ning neid loetakse selle õiguse raskeks rikkumiseks;

Neljapäev, 28. aprill 2016

- I. arvestades, et Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuudis määratletakse humanitaartöötajate vastu suunatud rünnakuid sõjakuritegudena; arvestades, et selles rõhutatakse ka, et usulisel, hariduslikul, kunstilisel, teaduslikul või heategevuslikul eesmärgil kasutatavate ehitiste või ajalooliste mälestusmärkide tahtlik ründamine on sõjakuritegu;
- J. arvestades, et ÜRO hooned ja varad, sealhulgas koolid ja tervisekeskused on puutumatud ja neid kaitstakse 1946. aastal vastu võetud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni privileegide ja immuuniteetide konventsiooniga;
- K. arvestades, et Rahvusvahelise Punase Risti Komitee on samuti märkinud, et kohustus uurida võimalikke sõjakuritegusid on üks rahvusvahelise humanitaaralase tavaõiguse norme, mida kohaldatakse nii rahvusvaheliste kui ka riigisestest relvakonfliktide puhul;
- L. arvestades, et mõned relvarühmitused on ilmaliku hariduse ja tütarlastele hariduse andmise vastu või selle vastu, et tütarlapsi ravivad meessoost meditsiinitöötajad, ning takistavad seetõttu nendele teenustele juurdepääsu; arvestades, et ka konfliktidest tingitud üldine ebakindlus takistab õpilastel ja õpetajatel koolis õppimist ja õpetamist ning meditsiinitöötajatel arstiabi osutamist; arvestades, et naised ja lapsed on ümberasustamise ning tavapäraste kaitse- ja tugistruktuuride hävimise tõttu suuremas ohus kui teised; arvestades, et rahvusvahelise humanitaarõigusega nõutakse vajaliku arstiabi tingimusteta andmist sõjas vägistatud tütarlastele ja naistele; arvestades, et Maailma Terviseorganisatsioon on ohtlikku aborti nimetanud ühena kolmest peamisest emasuremuse põhjusest; arvestades, et emade tervis, vägistamise ohvriks langenud naiste nõustamine ning põgenike laste õpetamine ja harimine on põgenikelaagrites peamised probleemid;
- M. arvestades, et 14. märtsil 2016. aastal kiitsid 52 riiki (nende hulgas mitmed, kuid mitte kõik ELi liikmesriigid) heaks ohutute koolide deklaratsiooni, mis esitati 2015. aasta mais toimunud ohutute koolide teemalisel Oslo konverentsil;
- N. arvestades, et rahvusvahelise humanitaarõiguse järgimise edendamist käsitlevate ELi suuniste vastuvõtmisel rõhutas välisasjade nõukogu, kui tähtis on tõhusalt tegeleda tõsiste rikkumiste taagaga, toetades asjakohaseid vastutuselevõtmise mehhanisme, ning rõhutas olulist rolli, mida Rahvusvaheline Kriminaalkohus saab täita juhtudel, kui asjaomane riik või asjaomased riigid ei saa või ei taha oma kohtualluvust rakendada; arvestades, et ELi suunistega kohustatakse nõukogu asjaomaseid töörühmi jälgima olukordi, mille puhul võib rahvusvahelist humanitaarõigust kohaldada, ning soovitada sellistel juhtudel meetmeid rahvusvahelise humanitaarõiguse järgimise edendamiseks (punkti 15 alapunkt a);
- O. arvestades, et aastatel 2012–2015 korraldas Rahvusvaheline Punase Risti Komitee ulatusliku konsulteerimise küsimuses, kuidas tugevdada relvakonfliktide ohvrite õiguskaitset ja suurendada rahvusvahelise humanitaarõiguse järgimise mehhanismide tõhusust;
- P. arvestades, et Euroopa Liidu ajakohastatud suunistes rahvusvahelise humanitaarõiguse järgimise edendamiseks viidatakse mitmesugustele tegutsemisvahenditele, mis on ELi käsutuses sellealastes suhetes kolmandate riikidega, sh poliitiline dialoog, üldised avalikud seisukohavõetud, piiravad meetmed, koostöö teiste rahvusvaheliste institutsioonidega, kriisiohjeoperatsioonid, individuaalne vastutus, koolitus ja relvaekspordi kontroll;
- Q. arvestades, et 2015. aasta detsembris Punase Risti ja Punase Poolkuu Liikumise 32. rahvusvahelisel konverentsil osalenud riigid ei suutnud lõpuks kokku leppida Rahvusvaheline Punase Risti Komitee ja Šveitsi valitsuse esitatud uues mehhanismis rahvusvahelise humanitaarõiguse järgimise tugevdamiseks; arvestades, et osalenud riigid leppisid kokku, et käivitatakse uus valitsustevaheline protsess uute võimaluste leidmiseks rahvusvahelise humanitaarõiguse rakendamise parandamiseks, ja seadsid eesmärgiks esitleda tulemusi järgmisel rahvusvahelisel konverentsil 2019. aastal;
- R. arvestades, et ELi humanitaarabi rubriigi assigneeringud, mille kogumaht 2015. aastal oli 909 miljonit eurot, moodustavad alla 1 % kogu ELi eelarvest; arvestades, et hädaabi ja pikaajalise abi parem seostamine on üks moodus, kuidas vähendada praegust lahknevust tohutute humanitaarvajaduste ja olemasolevate vahendite vahel;

Neljapäev, 28. aprill 2016

1. kinnitab taas rahvusvahelise humanitaarõiguse olulist tähtsust inimkonna uusimas ajaloos ning kutsub kõiki ÜRO liikmesriike üles kasutama ülemaailmse humanitaarabiteemalise tippkohtumise võimalust, et kinnitada taas rahvusvahelise humanitaarõiguse kesksel tähtsust ja sellega pakutavat kaitset;
2. avaldab sügavat kahetsust rahvusvahelise humanitaarõiguse mittejärgimise pärast ning on vapustatud ja sügavalt mures haiglate, koolide ja muude tsiviilsihtmärkide vastu suunatud surmatoovate rünnakute pärast, mida maailma relvakonfliktides üha sagedamini, hirmutavalt suureneval määral toime pannakse ning mille sihtmärgiks ja ohvriteks on patsiendid, õpilased, arstid ja õpetajad, humanitaarabitöötajad, lapsed ja pereliikmed; on seisukohal, et rahvusvahelisele hukkamõistule peab järgnema sõltumatu uurimine ja süüdlaste tegelik vastutusele võtmine; nõuab, et liikmesriigid, ELi institutsioonid ning komisjoni asepresident ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja tunnistaksid selle hädaolukorra tõelist ulatust ning kasutaksid kõiki oma käsutuses olevaid vahendeid selle lahendamiseks;
3. mõistab hukka haiglate ja koolide vastu suunatud rünnakud, mis on rahvusvahelise õiguse kohaselt keelatud, tunnistades, et need võivad kujutada endast 1949. aasta Genfi konventsioonide raskeid rikkumisi ja Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuudi kohaselt sõjakuritegusid; on veendunud, et selleks, et hoida tervishoiu- ja haridusasutusi erapooletute ja kaitstud aladena relvakonflikti olukorras, tuleb toimepandud jõhkraid rünnakuid läbipaistvalt, sõltumatult ja erapooletult uurida ning süüdlased kõigi osaliste kuritegude puhul tegelikult vastutusele võtta; rõhutab, kui tähtis on teha jätkuvalt vahet humanitaarabi- ja militaarvaldkonna jõududel ning et on vaja hoiduda humanitaarabi kasutamisest sõjalistel või poliitilistel eesmärkidel, mis kahjustab tegelikke humanitaarabimeetmeid ja asjaomaseid töötajaid ning seab need ohtu;
4. mõistab hukka haiglate ja koolide kasutamise relvakonflikti osaliste poolt, mis muudab need rünnakute sihtmärgiks; tuletab meelde, et ka need, kes kasutavad kaitsealuseid inimesi või rajatisi inimkilbina või maskeeringuks, on süüdi rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumises;
5. kutsub konfliktiosalisi üles austama rahvusvahelise humanitaarõiguse aluspõhimõtteid ja hoiduma tsiviilaristu tahtlikult sihtmärgiks võtmisest; rõhutab, kui oluline on parandada abitöötajate turvalisust, et rünnakutele tulemuslikumalt reageerida; nõuab seepärast, et EL ja selle liikmesriigid kutsuksid ÜRO-d ja ÜRO Julgeolekunõukogu üles tagama nii kohalike kui ka rahvusvaheliste humanitaartöötajate kaitse;
6. avaldab austust konfliktipiirkondades tegutsevatele rahvusvahelistele ja kohalikele meditsiinitöötajatele, õpetajatele ja humanitaarabitöötajatele nende imetlusväärse julguse ja pühendumuse eest;
7. rõhutab, et õigus tervisele on üks inimõigusi, ning nõuab, et kõik relvakonfliktide osalised tagaksid relvakonflikti ajal meditsiiniteenuste olemasolu, kättesaadavuse, vastuvõetavuse ja kvaliteedi; nõuab, et kogu maailmas võetaks kohustus tagada naiste ja tütarlaste turvalisus kõikide hädaolukordade ja kriiside algusest peale, tõrjudes seksuaalse ja soopõhise vägivalda ohtu teadlikkuse suurendamise ja vägivalda toimepanijate vastutuselevõtmise abil ning kindlustades humanitaarkriisi olukorras naiste ja tütarlaste juurdepääsu kõigile seksuaal- ja reproduktiivtervishoiuteenustele, kaasa arvatud ohutu abort, et mitte võimaldada praeguse ebainimliku kohtlemise jätkumist ja viia olukord vastavusse rahvusvahelise humanitaarõiguse ning Genfi konventsioonide ja nende lisaprotokollide nõuetega;
8. rõhutab, et tulemuslikkuse ja humanitaarabi küsimuste lahendamiseks on vaja suurendada humanitaar- ja arenguabi vastastikust täiendavust ning et sellega peaks kaasnema arengu- ja humanitaarabi suurem rahastamine; kutsub ELi, selle liikmesriike ja teisi rahvusvahelisi rahastajaid üles kinnitama ülemaailmsel humanitaarabiteemalisel tippkohtumisel kõikide selliste võetud kohustuste täielikku täitmist, mis on lisatud humaansuse tegevuskavasse (*Agenda for Humanity*), mis keskendub vaenutegevuse läbiviimise humanitaarmõjule ja humanitaartegevuse võimalustele;

Neljapäev, 28. aprill 2016

9. kutsub ELi ja selle liikmesriike üles nõudma tungivalt, et ÜRO Julgeolekunõukogu kasutaks kõiki kättesaadavaid vahendeid, näiteks sihipäraseid meetmeid, teabekogumissmissioonide või uurimiskomisjonide asutamist või kohtumehhanisme, näiteks küsimuse suunamist Rahvusvahelisse Kriminaalkohtusse; nõuab, et Julgeolekunõukogus ei kasutataks vetot humanitaartegevusega seotud küsimuste puhul, et humanitaartöötajate kaitset sätestavate rahvusvaheliste õigusnormide järgimist tugevdada, et tegusid, mis võivad olla nende normidega vastuolus, uuritaks süstemaatiliselt ning nende tegude väidetavad toimepanijad antaks kohtu alla;

10. taunib asjaolu, et mitmed ELi ja selle liikmesriikide partnerid on seotud rahvusvahelise humanitaarõiguse tõsiste rikkumistega; nõuab, et EL kasutaks kõiki oma käsutuses olevaid kahepoolseid vahendeid, et tõhusalt tagada, et selle partnerid järgiksid rahvusvahelist humanitaarõigust (sealhulgas kasutades muu hulgas poliitilist dialoogi) ning juhul, kui selline dialoog ei peaks tulemusi andma, kaaluma muid meetmeid kooskõlas ELi suunistega rahvusvahelise humanitaarõiguse järgimise edendamiseks;

11. kutsub komisjoni asepresidenti ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat üles käivitama algatus, mille eesmärk on kehtestada ELi relvaembargo riikide suhtes, keda süüdistatakse rahvusvahelise humanitaarõiguse tõsistes rikkumistes, eelkõige tsiviiltaristu tahtlikus ründamises; rõhutab, et sellistele riikidele relvamüügi jätkuv lubamine on nõukogu 8. detsembri 2008. aasta ühise seisukoha 2008/944/ÜVJP⁽¹⁾ rikkumine;

12. kutsub välisasjade nõukogu ning komisjoni asepresidenti ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat üles nõudma, et ELi missioonide juhid ja asjaomased ELi esindajad (ELi tsiviiloperatsioonide juhid, ELi sõjaliste operatsioonide ülemad ja ELi eriesindajad) annaksid teada rahvusvahelise humanitaarõiguse tõsiste rikkumiste juhtudest;

13. ergutab ELi ja selle liikmesriike täielikult toetama ÜRO peasekretäri poolt ÜRO liikmesriikidele tehtud üleskutset kasutada ülemaailmset humanitaarabiteemalist tippkohtumist võimalusena, et kinnitada taas kohustust kaitsta tsiviilisikuid ja tagada humanitaarõigused kõigi jaoks, järgides, rakendades ja edendades sel eesmärgil juba kokku lepitud eeskirju; rõhutab, et ÜRO peasekretär on tunnistanud rahvusvaheliste uurimis- ja kohtusüsteemide, sealhulgas Rahvusvahelise Kriminaalkohtu tugevdamise tähtsust riikide vastavate raamistike täiendamise eesmärgil, et teha lõpp süüdlaste karistamatusele rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumiste korral;

14. tunnistab rahvusvahelise humanitaarõiguse järgimist käsitlevate ELi suuniste tähtsust, sest ükski teine riik ega organisatsioon ei ole vastu võtnud samaväärset dokumenti; nõuab, et EL ja selle liikmesriigid rakendaksid ELi suuniseid tulemuslikult;

15. palub välisasjade nõukogul ning komisjoni asepresidendil ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal tagada, et rahvusvahelise humanitaarõigusega seotud ELi poliitika ja meetmete väljatöötamine toimuks järjepidevalt ja tulemuslikult ning et rahvusvahelist humanitaarõigust käsitlevate suuniste rakendamine kuuluks esmajoonel nõukogu eesistujariigi juhitava nõukogu rahvusvahelise avaliku õiguse töörühma pädevusvaldkonda; rõhutab sellega seoses, et ELi suunistega kohustatakse nõukogu asjaomaseid töörühmi jälgima olukordi, mille puhul võib rahvusvahelist humanitaarõigust kohaldada, ning soovitada sellistel juhtudel meetmeid, mis edendaksid rahvusvahelise humanitaarõiguse järgimist; nõuab ELilt ja liikmesriikidelt üksikasjalikumat aruandlust suuniste rakendamise kohta konkreetsetes konfliktiolukordades, seda eelkõige ELi aastaaruandes inimõiguste ja demokraatia kohta;

16. tuletab meelde ELi suunistes võetud seisukohta, et vajaduse korral kaalutakse 1949. aasta Genfi konventsioonide I lisaprotokollil alusel asutatud Rahvusvahelise Humanitaarfaktide Kogumise Komisjoni (IHFFC) kasutamist, mille faktikogumisvõimekus ja vahendustegevus võivad aidata edendada rahvusvahelise humanitaarõiguse järgimist; peab kahetsusväärseks, et IHFFC teenuseid ei ole kasutatud, ning kutsub osalisi üles kaaluma nende kasutamist; kutsub kõiki ELi liikmesriike üles tunnustama IHFFC pädevust;

⁽¹⁾ ELT L 335, 13.12.2008, lk 99.

Neljapäev, 28. aprill 2016

17. nõuab rahvusvahelisele üldsusele suuremat institutsioonilist tegevusruumi rahvusvahelise humanitaarõiguse rakendamisega seotud ühiste probleemidega tegelemiseks; kiidab heaks ELi ja selle liikmesriikide poolt Rahvusvahelise Punase Risti Komiteele (RPRK) antud lubaduse toetada kindlalt rahvusvahelise humanitaarõiguse järgimist tugevdava tõhusa mehhanismi loomist, kuid palub komisjoni asepresidendil ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal teavitada parlamenti oma eesmärkidest ja strateegiast seoses selle lubaduse täitmisega eelseisvas valitsustevahelises protsessis, et leida võimalusi rahvusvahelise humanitaarõiguse rakendamise tugevdamiseks, nagu lepiti kokku 2015. aasta detsembris toimunud Punase Risti ja Punase Poolkuu 32. rahvusvahelisel konverentsil, et sellega tugevdada rahvusvahelise humanitaarõiguse juhtimissüsteemi;
 18. kiidab heaks ELi ja liikmesriikide tava anda RPRK konverentsil lubadusi; palub komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal nende lubaduste täitmisest korrapäraselt aru anda, lisades eelkõige nõukogu inimõiguste aastaaruandes rahvusvahelist humanitaarõigust käsitlevasse peatükki vastava üksikasjaliku jao;
 19. palub ÜRO peasekretäril edendada kampaaniaid, et tagada, et kõik osalised, sealhulgas valitsusvälised relvastatud rühmitused, on teadlikud oma rahvusvahelise õiguse kohastest kohustustest ning täidavad oma kohustusi soodustada humanitaarabi andmist ja nende mõjualas olevate isikute kaitset;
 20. palub liikmesriikidel eeskujuna näidata ja täita oma kohustust ratifitseerida peamised rahvusvahelise humanitaarõiguse alased õigusaktid ning muud asjakohased õiguslikud vahendid, mis mõjutavad rahvusvahelist humanitaarõigust;
 21. kordab oma tõsist muret relvastatud droonide kasutamise pärast väljaspool rahvusvahelist õigusraamistikku ning rõhutab nõukogule esitatud üleskutset võtta vastu ELi ühine seisukoht relvastatud droonide kasutamise kohta;
 22. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, nõukogule, komisjonile, ELi inimõiguste eriesindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO peasekretäri, ÜRO Peaassamblee presidendile ning ÜRO liikmesriikide valitsustele.
-